

HARMINCASOK A MAMAHOTELBEN

Egyre gyakoribb, hogy a fiatalok jóval az egyetemi évek után sem kezdenek önálló életet, és akár harminc körül is a mamahotelben élnek. Erről készített műsort **Varga Edit** az Éltre-való április 25-i adásában.

♦ Vályi Gábor családterapeuta szerint ezek a fiatalok nemcsak szó szerinti értelemben, hanem képletesen is a gyerekszobájukban ragadtak: nem visznek háztartást, nem gondoskodnak magukról, nem gazdálkodnak önállóan, miközben gyakran a második, harmadik diplomát szerzik. Vagy ők maguk nem akarnak leválni, vagy a szülő nem akarja, hogy elszakadjanak. Úgy fogalmaz, hogy az a szülő, aki nem hagyja eltávolodni felnőtt gyermekét, az nem *gondoskodik* a gyerekről, hanem *gondozza*. A szakértő úgy tapasztalja, általában a legkisebb gyerek megy el a leghamarabb, a középső gyerekek pedig hajlamosabbak tovább otthon maradni. Emellett ott jellemző még a mamahotel-jelenség, ahol az apa-gyerek viszony problémás. A mamahotelben maradó gyerekek esetében előfordul, hogy nem indul meg az elszakadás, önállósodás, a középszintű szinten tapad meg az otthonlét. Ilyenkor a gyerek vagy nem visz haza párt, vagy ha van párkapcsolata, akkor sem ő, sem a párja nem tud ebben a helyzetben nővé, férfivá válni, hanem bizonyos szempontból gyerekszerepben maradnak.

Bögre Zsuzsa szociológus úgy véli, a jelenség oka, hogy elképesztő teher van ma a fiatalokon. „A mai társadalom hihetetlenül változékony, ugyanakkor nagyon kevés a megtartó közösségi hálózat, így nincsenek azonosulási pontok, a huszoneveseknek magának kell összeraknia, hogy »ki vagyok én, kivé kell válnom, mi a feladatom«. Ez nem azért

van, mert az egójuk túl nagy, hanem azért, mert nem ad a társadalom kapaszkodókat, és az egyén folyamatos feszültségben él. Kevés a feleség-, a meny-, az anyaszerepminta. Félévenként kiderülhet, hogy nem működök abban a közegben, amelyben addig megfeleltem. Azt érzik a fiatalok, hogy amíg ezzel nincsenek tisztában, nem léphetnek ki, nem találhatnak párt.” A mamahotel–papazseb-jelenség abból következik, hogy ma elhúzódnak az életszakaszok, már a kamaszkor is kitolódik gyakran a húszas évekig.

Cserekllye Andrea szexuálterapeuta úgy véli, hogy párkapcsolati téren főként a fiúknál nagy nehézség, ha otthon ragadnak, mert ilyenkor a partnert gyakran összehasonlítják az anyukával, ugyanúgy kell főznie, mosnia, takarítania, ünnepet varázsolnia, ahogy a mama. Az önállósodást jobb fokozatosan megélni, mint összcsoomagolni és menni. Először a napi rutinból kell kizárni az anyát, például abból, melyik inget vegyem föl, aztán a kisebb döntésekből, végül a nagyobbakból is.

A lányoknál főként a tanulmányok miatt toódik ki az elköltözés – mondja Gyombolai-Kocsis Fruzsina pszichológus. – Külföldi tanulás, több diploma, ehhez hozzáadódik, hogy nehéz egy szakmában nőként érvényesülni. Ezért sok nő később köteleződik el, vállal gyereket, tovább marad otthon. „Egyáltalán nem biztos, hogy kényelmes ez a szerep a fiatalnak, ahogy ezt a közvélemény gondolja. A leszakadás pedig nagyon nehéz feladat mindkét félnek.” ♦

A cikk az Éltre-való 2017. április 25-i adása alapján készült, visszahallgatható a Magyar Katolikus Rádió weboldalának archívumában.